

**นโยบาย เป้าหมาย และผลสัมฤทธิ์ของมหาวิทยาลัย โดยสภามหาวิทยาลัย
เพื่อใช้ประกอบการสรรหาอธิการบดีคนใหม่**

1. ภาพรวมของมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศิลปากรเป็นมหาวิทยาลัยลำดับแรก (University of Choice) ของผู้รับบริการ โดยเน้นผลผลิต (Output) หลักคือ การผลิตบัณฑิต วิจัย บริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และมีการบริหารจัดการที่มีธรรมาภิบาล มีความยั่งยืน เป็นที่พึ่งของสังคม

2. นโยบาย

เพื่อให้บรรลุความเป็นมหาวิทยาลัยลำดับแรก (University of Choice) จึงกำหนดนโยบายภาพรวมเป็นสามด้านดังนี้

- 1) นโยบายด้านคุณภาพ (Quality)
- 2) นโยบายด้านการเป็นที่พึ่งของสังคม (Stakeholders)
- 3) นโยบายด้านการบริหารจัดการ (Management)

3 เป้าหมาย (Goal) ตัวชี้วัด (Indicator)

ความสัมพันธ์ระหว่าง เป้าหมาย (goal) กับผลสัมฤทธิ์ (result) การวัดผลสัมฤทธิ์ จะใช้ตัวชี้วัดกับค่าเป้าหมายของตัวชี้วัดที่บ่งชี้ถึงพัฒนาการ หรือการบรรลุผลของเป้าหมาย ในช่วงเวลาต่างๆ ของการปฏิบัติหน้าที่อธิการบดี

นโยบาย	เป้าหมาย (Goal)	ตัวชี้วัด (Result)
1.ด้านคุณภาพ (Quality)	1.พัฒนาบัณฑิตให้มีอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย มีทักษะทางวิชาการ วิชาชีพสอดคล้องกับความต้องการของสังคมที่พัฒนาไป รวมทั้งทักษะชีวิตในศตวรรษที่ 21 เป็นพลเมืองของชาติ และของโลก 2. มีการพัฒนาหลักสูตร และระบบการจัดการเรียนการสอนให้เอื้อกับสถานการณ์ปัจจุบัน รวมทั้งการบูรณาการกับทุกพันธกิจ	1.เข้าสู่การจัดอันดับในระดับนานาชาติ โดยมหาวิทยาลัยสามารถเลือกกระบวนที่สอดคล้องกับลักษณะ ธรรมชาติ และสาขาของมหาวิทยาลัย อาทิ QS ranking, QS ranking by subject, QS stars rating นอกจากนั้น มหาวิทยาลัยจะต้องคงสถานภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและภายนอก ให้อยู่ในระดับไม่ต่ำกว่าในปัจจุบัน หรือนำระบบประกันคุณภาพการศึกษาอื่นที่ ทำทายกว่ามาใช้ อาทิ CUPTQA, AUNQA, EdPEX 2. มีนวัตกรรม การผลิตบัณฑิต งานวิจัย บริการวิชาการ ทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และการประกันคุณภาพการศึกษา ที่สอดคล้องกับธรรมชาติของมหาวิทยาลัย และต้องพัฒนาตนเองให้ข้ามข้อจำกัดต่างๆ ของมหาวิทยาลัยได้
2.ด้านการเป็นที่พึ่งของสังคม (Stakeholders)	1. เป็นมหาวิทยาลัยลำดับแรก (University of Choice) ในระดับที่สามารถเทียบเคียงกับมหาวิทยาลัยที่เป็นคู่แข่งในสาขา	1. มหาวิทยาลัยอาจพิจารณาตัวชี้วัด และกำหนดค่าเป้าหมาย ที่มีในระบบของ สกว สมศ สกอ มาปรับใช้เพื่อเป็นมาตรฐานและเทียบเคียงได้ เช่น ผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ บริการ

<p>-ชี้นำสังคม นำเสนอ นโยบายด้านศิลปะ การ ออกแบบ วัฒนธรรม อื่นๆ ในระดับชาติและ นานาชาติ</p> <p>-มีนวัตกรรม การวิจัย และสร้างสรรค์ ที่ สามารถนำไปใช้ ประโยชน์ ตอบสนอง ต่อนโยบายของรัฐในการ พัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมของชาติ</p> <p>-สร้างมาตรฐานของงาน ด้านศิลปะ การ ออกแบบ งาน สร้างสรรค์ ในระดับชาติ และนานาชาติ</p>	<p>เดียวกัน หรือสาขาที่ใกล้เคียงกันได้ โดยในสาขาวิชาที่มหาวิทยาลัยมี ความเข้มแข็ง (อาทิศิลปะ การ ออกแบบ วัฒนธรรม) ต้องอยู่ใน ระดับไม่น้อยกว่า 1 ใน 3 ส่วน สาขาวิชาอื่นๆ ไม่น้อยกว่า 1 ใน 5 (ตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย) ของ Stakeholders ได้แก่ นักศึกษา ผู้ใช้บัณฑิต ผู้รับบริการ ทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาครัฐ และ เอกชน ในระดับชาติ และ นานาชาติ</p> <p>2.เป็นผู้นำด้านการอนุรักษ์ พัฒนา ศิลปะ วัฒนธรรมและมรดกของ ชาติ และมนุษยชาติ</p>	<p>วิชาการ เพื่อสังคม นำไปใช้ประโยชน์ เป็นต้น</p> <p>2 มี/พัฒนา การกำหนด guideline หรือ มาตรฐาน เพื่อการเป็นผู้นำด้านศิลปวัฒนธรรมใน ระดับชาติและนานาชาติ อาทิ การอบรม มักคุเทศก์ การตัดสินผลงาน การพัฒนาองค์ ความรู้ การฝึกอบรม การให้บริการเพื่อชุมชน สังคม และการหารายได้เพื่อเลี้ยงตนเองให้ยั่งยืน</p> <p>3.มีหน่วยงาน ฐานข้อมูล แหล่งเรียนรู้ เพื่อ ให้บริการแก่สังคม เป็นแหล่งอ้างอิง และ ให้บริการเพื่อสังคม เช่น ศูนย์บริการอนุรักษ์ ศิลปกรรม ฐานข้อมูลด้านโบราณคดี เป็นต้น</p>
<p>3.การบริหารเพื่อความ ยั่งยืน (Management)</p> <p>-มีระบบบริหารที่มี ประสิทธิภาพ มีธรรมาภิบาล และเอื้อให้เกิด ความยั่งยืน ในการเป็น มหาวิทยาลัยในกำกับ ของรัฐ</p>	<p>มีระบบ กลไกในการบริหารจัดการ ที่คล่องตัว สามารถเชื่อมโยง บูรณาการ การปฏิบัติงานของหน่วยงาน ต่าง ๆ ภายในของมหาวิทยาลัยในการ เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับ รวมทั้งสามารถบูรณาการศาสตร์ และศิลป์ เพื่อตอบสนองพันธกิจ ของมหาวิทยาลัยในด้านต่างๆ ให้มี ประสิทธิภาพ</p> <p>มีธรรมาภิบาล และเกิดความยั่งยืน (คล่องตัว เชื่อมโยง บูรณาการ และ พึ่งพาตนเองได้)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ปรับระบบงบประมาณส่วนกลาง และกลไก สนับสนุน คณะวิชา หน่วยงาน หลักสูตร สาขาวิชา ที่เป็นจุดแข็ง มีความโดดเด่น มีคุณค่า มีความจำเป็นต่อสังคม ประเทศชาติ แต่ไม่สร้าง รายได้ ให้ได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้น 2. ปรับปรุงระบบ กลไก ในการควบคุม กำกับ ตรวจสอบ ระบบการเงิน บัญชี งบประมาณ การตรวจสอบภายใน ของมหาวิทยาลัย ให้มี ประสิทธิภาพ โปร่งใส มีธรรมาภิบาล 3. ปรับระบบ และกลไกในการหารายได้เพื่อการ พึ่งตนเองเชิงรุก ทำให้มีสัดส่วนเงินรายได้ จาก แหล่งต่างๆ เพิ่มขึ้น นอกเหนือจากค่าธรรมเนียม การศึกษา 4. ปรับการบริหารจัดการให้เอื้อต่อความเป็น นานาชาติ 5. ปรับโครงสร้างการบริหาร การจัดอัตรากำลัง การบริหารทรัพยากรบุคคล การกระจายอำนาจ และการมอบอำนาจในการบริหาร การทำงาน ให้ มีประสิทธิภาพ รวมทั้งปรับปรุงข้อบังคับ ระเบียบ ให้เอื้อต่อการทำงาน 6. ปรับปรุง พัฒนาระบบ กลไกที่จะพัฒนา ความก้าวหน้าทางวิชาการ และ อารงบุคลากรที่มี

		<p>ความรู้ความสามารถสูง ให้อยู่ต่อกับ มหาวิทยาลัย อาทิ ศิลปินแห่งชาติ ศาสตราจารย์</p> <p>7. พัฒนาระบบข้อมูล ระบบสารสนเทศที่เอื้อต่อการบริหารจัดการ ตามพันธกิจทุกด้านของ มหาวิทยาลัย</p> <p>8. ปรับปรุง พัฒนาระบบการบริหารจัดการของ ทุกวิทยาเขตให้คล่องตัว และมีแนวปฏิบัติที่เป็น แนวทางเดียวกัน</p> <p>9. ปรับปรุง พัฒนาระบบกายภาพและสิ่ง สันับสนุนที่เอื้อต่อการเป็นแหล่งเรียนรู้</p> <p>10. แสวงหาความร่วมมือ เครือข่ายทั้ง ภายในประเทศและต่างประเทศ เพื่อสนับสนุน ภารกิจของมหาวิทยาลัย และผลักดันสู่ความเป็น นานาชาติ</p>
--	--	--

4. รายละเอียดเป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์

สภามหาวิทยาลัยจะกำหนดนโยบาย เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์ ในภาพกว้างของแต่ละด้าน และให้ผู้มาดำรง ตำแหน่งอธิการบดี เป็นผู้กำหนดรายละเอียด เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์ ในแต่ละด้าน แล้วนำเสนอสภามหาวิทยาลัย พิจารณาปรึกษาหารือ ต่อรองกันต่อไป